

Rachunkowość jako podstawa sprawozdawczości w układzie zadaniowym – najnowsze rozwiązania

Marta Postuła*

Streszczenie: Celem artykułu jest przedstawienie obowiązujących regulacji prawnych w zakresie ewidencji i sprawozdawczości w układzie zdaniowym oraz wskazanie na ich zalety i wady. Artykuł został przygotowany na podstawie przeprowadzonej analizy dostępnych regulacji w tym zakresie oraz praktycznego doświadczenia autorki.

Słowa kluczowe: budżet zdaniowy, finanse publiczne, rachunkowość

Wprowadzenie

Od kilku lat w jednostkach sektora finansów publicznych w Polsce trwa proces wdrażania metodyki planowania w układzie zadaniowym, jednej z głównych metod nowego zarządzania publicznego. Podobnie jak w innych krajach, które uznały rozwiązanie łączące budżetowanie z analizą efektywności za konieczny element poprawy jakości finansów publicznych, jest to proces rozłożony na lata. Długotrwałość działań związana jest z niemożnością wprowadzenia tych metod przez jednorazowy akt i zastąpienie dotychczasowych procedur budżetowych nowymi, nakierowanymi na realizację zadań o określonych celach, z wykorzystaniem pomiaru efektywności działań. Wynika to z natury tych nowych rozwiązań, jak też z konieczności wypracowania procedur i struktury zadaniowej na podstawie własnych doświadczeń. Dotychczasowa międzynarodowa praktyka reform tego typu jednoznacznie wskazuje na długi horyzont czasowy tych projektów, jak też konieczność wypracowania rozwiązań adekwatnych do istniejących w danym kraju instytucji i procedur budżetowania w sektorze publicznym.

W Polsce jednym z ostatnich działań, w ramach aktualnego etapu wdrażania budżetu zadaniowego, było wprowadzenie od 1 stycznia 2012 roku obowiązku sprawozdawczego w układzie zadaniowym na podstawie rozporządzenia z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej w układzie zadaniowym oraz nowelizacji innych towarzyszących mu regulacji.

Wspomniane Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2011 roku w sprawie sprawozdawczości budżetowej w układzie zadaniowym zostało wydane na podstawie delegacji zawartej w art. 41 ust. 4 Ustawy o finansach publicznych (Ustawa z dnia 27

* dr Marta Postuła, ul. Sienna 86/123, 01–815 Warszawa, e-mail: chmsiu1@poczta.onet.pl.

sierpnia 2009...). Ten szczegółowy przepis zobligował Ministra Finansów do określenia rodzajów, form, terminów i sposobów sporządzania przez państwowe jednostki budżetowe, dysponentów państwowych funduszy celowych, agencji wykonawczych, instytucji gospodarki budżetowej oraz państwowych osób prawnych, o których mowa w art. 9 pkt 14 Ustawy o finansach publicznych, sprawozdań z wykonania planów finansowych w układzie zadaniowym. Na mocy art. 1 pkt 1 Ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009...) podstawa prawna do wydania przedmiotowego rozporządzenia, zawarta we wspomnianym art. 41 ust. 4 Ustawy o finansach publicznych weszła w życie dopiero z dniem 1 stycznia 2012 r. Regulacje te stanowią kompletny zestaw przepisów odnoszących się do nowej metody zarządzania środkami publicznymi, jakim jest budżet zadaniowy.

Celem artykułu jest zaprezentowanie wprowadzonych w Polsce w 2012 roku rozwiązań w zakresie sprawozdawczości w budżecie zadaniowym oraz jej powiązania z systemem ewidencji.

1. Źródła danych zawartych w sprawozdawczości w układzie zadaniowym

Zgodnie z najnowszymi regulacjami, sprawozdania z wykonania planów finansowych w układzie zadaniowym powinny być sporządzane przez kierowników jednostek, w zakresie wydatków/kosztów, na podstawie ksiąg rachunkowych tych jednostek. W przypadku mierników, sprawozdania te mają być sporządzane zgodnie ze sposobem wyznaczania wartości mierników przyjętych przez poszczególnych dysponentów.

W tym miejscu warto nawiązać do zagadnienia odnoszącego się do sposobu, w jaki jednostki sektora finansów publicznych ewidencjonują dane w układzie zadaniowym w księgach rachunkowych, aby potem można było wykorzystać je do przygotowania stosownych sprawozdań. Jak już wcześniej stwierdzono, zasady i tryb sporządzania budżetu państwa w układzie zadaniowym określają przepisy ustawy o finansach publicznych. Ustawodawca zobowiązał zatem w art. 40 ust. 3 pkt 2 Ministra Finansów do określenia w drodze rozporządzenia szczególnych zasad rachunkowości dotyczących ewidencji wykonania budżetu w układzie zadaniowym. Zgodnie z art. 1 pkt 1 Ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych, analogicznie jak w przypadku sprawozdawczości, regulacje dotyczące ewidencji wykonania budżetu zadaniowego obowiązują od 1 stycznia 2012 r. W Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2010 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej¹ wprowadzono § 15 ust. 2. Przepis ten stanowi, że zakładowy plan kont jednostki powinien zapewnić ewidencję wykonania budżetu w układzie zadaniowym. Czynności związane z wykonaniem budżetu w układzie zadaniowym mogły być ewidencjonowane na kontach, na których są ujmowane operacje według podziałek klasyfikacji budżetowej. Oznaczało to, na podstawie tych uregulowań, że sposób ewidencjonowania operacji dotyczących wykonania budżetu w układzie zadaniowym po-

¹ DzU nr 128, poz. 861, szerzej o regulacjach zawartych w niniejszym Rozporządzeniu można przeczytać w (Winiarska, Kaczurak-Kozak 2011: 31).

winien zostać ustalony przez jednostki sektora finansów we własnym zakresie i opisany w dokumentacji przyjętej do stosowania zasad (polityki) rachunkowości.

Przy rozpatrywaniu pożądanego kształtu ewidencji księgowej należy przypomnieć, że przez układ zadaniowy rozumie się zestawienie, odpowiednio wydatków budżetu państwa lub kosztów jednostki sektora finansów publicznych, sporządzone według funkcji państwa, oznaczających poszczególne obszary działań państwa, zadań i podzadań. Jest to *de facto* inny sposób klasyfikowania wydatków budżetowych. Układ zadaniowy funkcjonuje równoległe z tradycyjnym układem wydatków. Oznacza to, że jednostki sektora finansów publicznych zobowiązane są do prowadzenia ewidencji wydatków budżetowych w układzie tradycyjnym (według klasyfikacji budżetowej) oraz ewidencjonowania tych samych wydatków w układzie zadaniowym. Sytuacja taka zrodziła potrzebę grupowania w systemie rachunkowości tych samych zdarzeń w różnych układach klasyfikacyjnych. Szczegółowość wymaganych informacji prezentowanych równoległe w dwóch układach powoduje, że sposób organizacji systemu grupowania zdarzeń jest w dużej mierze uzależniony od rozmiaru jednostki, jej struktury organizacyjnej oraz wewnętrznej organizacji systemu obiegu dokumentów, a także wykorzystywanych w jednostce procedur w zakresie budżetu zadaniowego. Dodatkowym istotnym elementem, który należy uwzględnić są możliwości techniczne stosowanego systemu finansowo-księgowego. W niektórych jednostkach uzasadnione będzie grupowanie wydatków w dodatkowym układzie zadaniowym przez odpowiednie zorganizowanie analitycznej ewidencji księgowej. Oczywiście nie będzie to pożądane i możliwe we wszystkich jednostkach. Alternatywnym rozwiązaniem jest ujęcie dodatkowego układu wydatków w księgowej ewidencji pozabilansowej. Dostosowanie planu kont układu zadaniowego wydatków sprowadza się do odpowiedniego zorganizowania ewidencji prowadzonej przez jednostki sektora finansów publicznych. Zasady tworzenia struktury kont nie podlegają bowiem regulacjom prawnym, lecz uzależnione są od szczegółowych rozwiązań przyjętych przez jednostkę w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych, w tym w szczególności od rodzaju systemu finansowo-księgowego.

W nowelizacji rozporządzenia w sprawie szczególnych zasad rachunkowości z dnia 19 stycznia 2011 r. zaproponowano już inne rozwiązania, a mianowicie jednolite zasady ewidencji wykonania budżetu w układzie zadaniowym, przy wykorzystaniu konta pozabilansowego 990 (Zespół 9). W toku uzgodnień międzyresortowych tych regulacji wpłynęły liczne uwagi kwestionujące propozycję jednolitych zasad ewidencji. Przeciwnicy ujednolicenia argumentowali, że jednostki sektora finansów publicznych poniosły już nakłady na stworzenie rozbudowanych systemów gromadzenia i przetwarzania informacji w układzie zadaniowym, wykorzystując regulacje zawarte w stosownych przepisach z 2010 r. Część jednostek zakończyła też z pozytywnymi efektami etap testowania zapisów wynikających z wprowadzonych zmian do zasad (polityki) rachunkowości. W związku z tym powtórna modyfikacja systemów finansowo-księgowych mogłaby skutkować dodatkowymi nakładami finansowymi. Jednostki sugerowały pozostawienie dotychczasowych zasad ewidencji zgodnie z zasadami określonymi przepisami § 15 ust. 2, obowiązującego Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2010 r.

Ostatecznie w nowelizacji rozporządzenia (Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 stycznia 2012...) wprowadzono przepis stanowiący, że w jednostkach zobowiązanych – na podstawie odrębnych przepisów – do planowania i sprawozdawczości budżetowej w układzie zadaniowym, ewidencja operacji dotyczących wykonania budżetu w układzie zadaniowym powinna być prowadzona z wykorzystaniem konta pozabilansowego planu kont jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych zawartego w sto-

sownym załączniku do rozporządzenia. Jednocześnie zastrzeżono², że jednostki, które poniosły już nakłady na stworzenie rozbudowanych programów finansowo-księgowych do prowadzenia ewidencji wydatków w układzie zadaniowym, mogą nadal prowadzić tę ewidencję w sposób ustalony we własnym zakresie. Należy podkreślić, że ewidencja ta powinna zapewnić wykonanie obowiązków sprawozdawczych. Przyjęte przez jednostki różne rozwiązania ewidencji wykonania budżetu w układzie zadaniowym nie mogą być przyczyną niedopełnienia przez te jednostki obowiązków sprawozdawczych. Jednostka na podstawie ustalonej we własnym zakresie ewidencji wykonania budżetu w układzie zadaniowym powinna sprostać wymogom sprawozdawczym, tak by nie było merytorycznych podstaw do kwestionowania takich rozwiązań ewidencyjnych.

W sprawozdaniu, informacjom finansowym pochodzącym z ewidencji księgowej, towarzyszy część efektywnościowa. Dla poszczególnych mierników, które są przyporządkowane celom w identyczny sposób jak w planie, muszą zostać wykazane zrealizowane wartości tychże mierników. Zgodnie z brzmieniem rozporządzenia, w sprawozdaniach półrocznych i rocznych należy wykazać osiągnięte wartości mierników, określone zgodnie ze sposobem wyznaczania wartości mierników przyjętym przez poszczególnych dysponentów. Brzmienie tego zapisu wskazuje na konieczność zdefiniowania i zapisania przez dysponentów zasad (sposobu) wyliczenia wartości miernika oraz wskazania ewentualnych źródeł danych, z których wyliczony został miernik. Oczywiście jest, że wybór mierników następuje w momencie planowania wydatków w układzie zadaniowym, a w sprawozdaniu odnotowujemy już tylko uzyskane rezultaty. Jednym z kryteriów wyboru mierników powinna być dostępność wiarygodnej informacji o wartości mierników w momencie sporządzania sprawozdania i faktyczna możliwość wykazania zrealizowanych wartości mierników w sprawozdaniu. Wskazane jest, by mierniki były zdefiniowane w taki sposób, by ich pomiar był wiarygodny i sprawny, zaś mierzyć powinny zdarzenia na które jednostka ma rzeczywisty wpływ (Płoskonka 2009: 129). Źródłem informacji o wykonanej wartości mierników mogą być systemy informacyjne dysponentów, zasoby statystyki publicznej i resortowej, jak też inne źródła. Możliwe precyzyjne i racjonalne zdefiniowanie poszczególnych mierników przez dysponentów stanowi warunek konieczny dla sprawnej realizacji obowiązku sprawozdawczego w części efektywnościowej.

2. Częstotliwość i zakres informacji zawartych w sprawozdaniu w układzie zadaniowym

W rozporządzeniu w sprawie sprawozdawczości budżetowej w układzie zadaniowym przyjęto półroczne i roczne okresy sprawozdawcze – uznając je za optymalne rozwiązanie. Objęte rozporządzeniem jednostki sektora finansów publicznych mają sporządzać sprawozdania mające charakter finansowo-efektywnościowy. Sposób i zakres prezentacji danych określają wzory sprawozdań stanowiące załączniki 1 i 2 do rozporządzenia o sprawozdawczości. Istnieje pewnego rodzaju różnica w zakresie danych ujmowanych w sprawozdaniu rocznym i półrocznym odnosząca się do zakresu danych efektywnościowych. W sprawozdaniu rocznym niezbędne jest przekazanie informacji mających związek ze stopniem realizacji założonych celów na wszystkich szczeblach klasyfikacji zadaniowej, tj.

² § 15 ust. 2a Rozporządzenia w sprawie szczególnych zasad rachunkowości z dnia 19 stycznia 2011 r.

zadaniach, podzadaniach i działaniach. W sprawozdaniu półrocznym natomiast twórcy rozporządzenia zrezygnowali z konieczności prezentacji danych odnoszących się do celów i mierników na poziomie działań. Poniżej w tabeli 1 przedstawiono wyciąg ze sprawozdania (Rb-BZ1) z wykonania wydatków budżetu państwa i budżetu środków europejskich, w którym pominięto część dotyczącą dezagregacji strony wydatkowej, w pełni przedstawiono zaś treść efektywnościową. Pominięta w tabeli dezagregacja zawiera podział wydatków na budżet państwa (podzielone na wydatki majątkowe i pozostałe) z wyspecyfikowaniem współfinansowania projektów z udziałem środków UE oraz osobno budżet środków europejskich.

Tabela 1

Informacje, które należy zawrzeć w sprawozdaniu jednostki budżetowej w układzie zadaniowym

Funkcja / zadanie / podzadanie / działanie (nr i nazwa)	Budżet Państwa i Budżet Środków Europejskich						Zobowiązania	Wydatki, które nie wygasły z upływem bieżącego roku budżetowego	Wykonanie do planu po zmianach %	Cel	Miernik						
	Plan wg ustawy budżetowej na r.		Plan po zmianach		Wykonanie						Nazwa	Plan wg ustawy budżetowej na r.	Przewidywane wykonanie wartości miernika na koniec roku budżetowego	Wykonanie			
	Ogółem	Dezagregacja ...	Ogółem	Dezagregacja ...	Ogółem	Dezagregacja ...											
Wydutki ogółem																	

Źródło: opracowanie własne za podstawie (Rozporządzenie z dnia 28 grudnia 2011...).

Szczegółowy poziom danych gromadzonych w sprawozdaniu z wykonania planu wydatków budżetu państwa oraz budżetu środków europejskich w układzie zadaniowym, w tym w zakresie działań będących programami wieloletnimi, umożliwiać będzie prowadzenie działań zarządczych, analitycznych i kontrolnych przy wykorzystaniu danych w przekrojach półrocznych i rocznych.

W tabeli 2 zaprezentowano pełny układ wzoru formularza sprawozdawczego (Rb-BZ2) obowiązującego dysponentów państwowych funduszy celowych, agencje wykonawcze, instytucje gospodarki budżetowej oraz państwowe osoby prawne, o których mowa w art. 9 pkt 14 Ustawy o finansach publicznych.

Tabela 2

Informacje, które należy zawrzeć w układzie zadaniowym pozabudżetowej jednostki sektora finansów publicznych.

Funkcja / zadanie / podzadanie / działanie (nr i nazwa)	Wydatki / Koszty					Cel	Miernik			
	Plan wg ustawy budżetowej na r.	Plan po zmianach	Wykonanie	Zobowiązania	Wykonanie do planu po zmianach %		Nazwa	Plan wg ustawy budżetowej na r.	Przewidywane wykonanie wartości miernika na koniec roku budżetowego	Wykonanie
Wydatki/Koszty ogółem										

Źródło: opracowanie własne za podstawie (Rozporządzenie z dnia 28 grudnia 2011...).

Dane z obydwu tabel wskazują, że informacje zawarte w sprawozdaniu powinny dawać możliwość powiązania wielkości wydatkowanych środków w okresie sprawozdawczym z poziomem osiągniętych wartości mierników. Szczególną uwagę należy zwrócić na część efektywnościową sprawozdania znajdującą się po prawej stronie tabel. Kompleksowa analiza pełnej treści sprawozdań – części wydatkowej i efektywnościowej – powinna pozwolić na nową jakościowo analizę i przegląd wydatków w układzie zadaniowym, a także ocenę słuszności założeń oraz określenie skali osiągnięcia postawionych celów. Zakres i szczegółowa treść możliwych analiz i ocen wykorzystujących sprawozdanie, uzależniona jest od poziomu szczegółowości sprawozdania, tj. określa czy dotyczy zadania, podzadania lub działania.

Kolejnym elementem wpływającym na wnioski ze sprawozdań jest również rodzaj wykorzystywanych mierników, tzn. czy dotyczą one nakładów, wyników czy też skutków. Możliwość dalszego wnioskowania na podstawie sprawozdań w istotny sposób zweryfikuje poprawność i użyteczność wybranego miernika. Optymalny wybór mierników powinien efektywnie wspierać późniejsze procesy planowania i realizacji wydatków w danej dziedzinie. Podsumowując można stwierdzić, że te stosunkowo nieskomplikowane zestawienia (tab. 1 i 2) powinny pozwolić na dokonanie oceny efektywności i skuteczności gospodarowania środkami publicznymi przez jednostki sporządzające sprawozdanie, jak też koordynatorów działań z wyższego poziomu zarządzania, organy stanowiące czy też służby kontrolne.

W przedmiotowym rozporządzeniu przewidziano elastyczny mechanizm przypisania odpowiedzialności za sporządzanie sprawozdań. W przypadku, gdyby w ciągu roku budżetowego zmienił się organ dysponujący daną częścią budżetu państwa, sprawozdania – na dzień kończący uprawnienie do dysponowania częścią – sporządza organ, który jest dysponentem części na moment sprawozdawczy, uwzględniając w sprawozdaniu dane ze sprawozdania sporządzonego przez organ wcześniej dysponujący daną częścią. W każdym przypadku sprawozdanie sporządzane jest na wzorze półrocznego/rocznego formularza sprawozdania z wykonania wydatków/kosztów w układzie zadaniowym.

W załącznikach nr 3 i 4 do rozporządzenia wskazane są terminy przekazywania sprawozdań z wykonania planów finansowych w układzie zadaniowym dysponentom poszczególnych stopni do Ministerstwa Finansów. Przyjęty został harmonogram i mechanizm wykorzystywany od lat w ramach zwykłej sprawozdawczości budżetowej, z pewnym odstępstwem dla 2012 roku – pierwszego roku obowiązywania rozporządzenia. W załączniku nr 3 wpisany jest docelowy terminarz obowiązujący od roku 2013. Terminy w nim zawarte są zgodne z obowiązującymi terminami przekazywania sprawozdań w tradycyjnym układzie sprawozdawczości budżetowej. Załącznik nr 4 zawiera terminarz na rok 2012, w którym to przypadku okres przekazywania sprawozdań został wydłużony w stosunku do zwykłej sprawozdawczości. Dodatkowy czas ma na celu umożliwienie dysponentom oraz kierownikom jednostek przygotowanie wykonywanych po raz pierwszy sprawozdań w sposób rzetelny i wiarygodny.

Bardzo praktycznym rozwiązaniem jest pełne przekazywanie sprawozdań w formie elektronicznej, jedynie jednostki nieposiadające bezpiecznego podpisu elektronicznego mają przysyłać sprawozdania w formie papierowej, która służyć będzie potwierdzeniu wiarygodności i ewentualnej weryfikacji przesyłanej obowiązkowo (nawet bez podpisu elektronicznego) wersji dokumentu drogą elektroniczną. Rozwiązanie takie pozwala na praktycznie pełne przetwarzanie danych drogą elektroniczną. Sprawozdania w układzie zadaniowym będą sporządzane przy pomocy aplikacji BUZA, której budowa oparta jest na arkuszu kalkulacyjnym Excel. Aplikacja ta udostępniona jest za pośrednictwem Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów. Każdy z dysponentów ma do niej dostęp. Dotychczas aplikacja BUZA była wykorzystywana do przygotowywania materiałów do projektu ustawy budżetowej w układzie zadaniowym, jak również sprawozdań z wykonania budżetu państwa w układzie zadaniowym. Najnowsza aktualizacja aplikacji wprowadza nowe funkcjonalności umożliwiające sporządzanie sprawozdań rocznych i półrocznych w układzie zadaniowym.

Uwagi końcowe

Wprowadzenie jednolitej sprawozdawczości z wykonania wydatków budżetu państwa, budżetu środków europejskich oraz planów finansowych jednostek, wykorzystujących układ zadaniowy, stanowi zakończenie i swego rodzaju podsumowanie wdrożenia prezentacyjnego budżetu zadaniowego w Polsce. Zebranie jednolitych informacji i danych o realizacji przez jednostki sektora finansów publicznych zadań, na które złożyły się zrealizowane wydatki i uzyskane wielkości mierników, pozwala na przejście w ocenie realizacji celów działania jednostek i całego sektora na nieco wyższy poziom. Określenie poziomu jako nieco wyższy, związane jest z trudnością kwantyfikacji zmiany jakościowej, jaka dokonuje się w tej dziedzinie. Począwszy od roku 2012 osiągnięto pełną sekwencję procedury plani-

stycznej, realizacyjnej i sprawozdawczej w ramach budżetowania zadaniowego. Uzyskanie znacznie wyższego poziomu jakościowego wymaga kilkakrotnego zastosowania całej procedury i wykorzystania mierników efektywnościowych, a następnie dokonania szczegółowej ewaluacji całego procesu.

Wydaje się jednak, że praca wykonana przez służby realizujące wdrożenie budżetu zadaniowego stanowi unikalny wkład w poprawę jakości zarządzania w sektorze finansów publicznych. Zaangażowanie i efekty są niestety silnie zróżnicowane wśród różnych dysponentów i w różnych jednostkach sektora. Zebrane wiedza i doświadczenia będą mogły ostatecznie wypracować nowe kryteria alokacji środków publicznych, tam gdzie to jest możliwe z punktu widzenia istniejących przepisów prawnych, regulujących wydatki publiczne. W przyszłości można również wyobrazić sobie wykorzystanie metodyki pomiaru efektywności działań w sektorze publicznym dla zmiany istniejących sztywnych regulacji decydujących o poziomie wydatków.

Literatura

- Płoskonka J. (2009), *Założenia modelowe dla systemu budżetowania zadaniowego w Polsce*, w: *Wdrażanie budżetu zadaniowego w Polsce*, red. M. Postuła, P. Perczyński, Warszawa.
- Winiarska K., Kaczurak-Kozak M. (2011), *Rachunkowość budżetowa*, Oficyna Wolters Kluwer Business, Warszawa.
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 stycznia 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, DzU nr 22, poz. 121.
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej w układzie zadaniowym, DzU 2011, nr 298, poz. 1766.
- Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, DzU nr 157, poz. 1240, z późn. zm.
- Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych, DzU nr 157, poz. 1241, z późn. zm.

ACCOUNTING FOR REPORTING ON PERFORMANCE-ORIENTED LAYOUT – LATEST DEVELOPMENTS

Abstract: Presentation of obligatory legal regulation is purpose of article in range of record and in sentence match reporting and on their advantages indication and defects. Article has been prepared in foothold about carried analysis of available regulation in this range and practical experience of author.

Keywords: performance budget, public finance, accounting system

Cytowanie

- Postuła M. (2013), *Rachunkowość jako podstawa sprawozdawczości w układzie zadaniowym – najnowsze rozwiązania*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego nr 757, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 58, Szczecin, s. 125–132; www.wneiz.pl/frfu.